

לצדיקהם, וכלם בסוד האמונה
העליונה בקדושה עליונה.

כמו כן בצד האחר, צד הטמאה,
נפרדות דרגות מאותם ההיכלות
למטה, כלם דרגות להרע
ולהסטות את העולם. מהם
עומדים להסית בני אדם מדרך
טובה לדרך רעה, ומהם קימים
לטמא בני אדם לאותם שבאו
להטמא. כמו ששנינו, בא אדם
להטמא - מטמאים אותו בעולם
הזה ומטמאים אותו באותו
עולם, והם נקראו צואה רותחת,
כמו שנאמר (ישעיה'ל) צא תאמר לו.
ואותן דרגות שעומדות לטמא
יותר, ומשום כך אלה תמיד כנגד
אלה, והכל הוא בדרגות ידועות
כראוי.

הפתח השני בפתח הזה יש
ממנה ששמו דהריאל, והוא
לצד ימין, וזהו ממנה להכניס את
כל הזכיות שזכו בהם בני אדם,
כדי שידון אדם עליהם לטוב
כשנודון לטוב, ואותן זכיות
קימות רבות על חטאי בני אדם,
ואז הממנה הזו מצוה על שכר
והחלק של אותן הזכיות והשכר
לטוב.

ובנוציא את אותו הדין, וממנה את
אותו ממנה שנקרא פדיאל
שבהיכל השלישי. ואז אומר לו,
(איוב לב) פדעוהו מרדת שחת. משום
שכשאדם עומד בבית חליו
ונתפס בתפיסת המלך, אז נדון
האדם. וכל זכות וכל חטא שעשה
אדם בעולם הזה, הכל נכנס
בהיכל הזה להיות נדון.

וכשנודון לטוב, בפתח הזה יוצא
דינו לטוב, לימין הממנה הזו
דהריאל שעומד בו, ומודיעים
את דינו לטוב, עד שנוצל. ויורד
אותו הדין לכל אותם הממנים.
הדרגות שנודעות לטוב למטה,
כלן דרגות על דרגות, והכל - בין

מתפרשין כמה דרגין לסטרייהו, וכלהו ברזא
דמהימנותא עלאה, בקדושה עלאה.

בגוונא דא בסטרא אחרא, סטרא מסאבא,
מתפרשין דרגין מאינון היכלין
לתתא, פלהו דרגין לאבאשא, ולאסטאה
עלמא: מנהון, קיימי לאסטאה בני נשא,
מארח טב לארח בישא. ומנהון קיימי לסאבא
בני (דף ת"ב ע"א) נשא, לאינון דאתו לאסתאבא,
כמה דתנינן, אתא בר נש לאסתאבא, מסאבין
ליה בהאי עלמא, ומסאבין ליה ביהווא
עלמא, ואינון אקרו צואה רותחת. כמה דאת
אמר (ישעיה'ל) צא תאמר לו. ואינון דרגין דקיימן
לסאבא יתיר, ובגין כד, אלין תדיר לקבל
אלין, וכלא איהו בדרגין ידיעאן פדקא חזי.

פתחא תניינא. בהאי פתחא אית ממנא,
דהריאל שמייה. ואיהו לסטר ימינא,
והאי איהו ממנא, לאעלא כל זכותין דזכו
בהו בני נשא, בגין דיתדן בר נש לטב עלייהו
כד אתדן לטב, ואינון זכין קיימן סגיאן על
חובי בני נשא, פדין האי ממנא, פקיד על
אגרא וחולקא דאינון זכין ואגרן לטב.

ואפיך ההוא דינא, ומני ליה לההוא ממנא,
דאקרי פדיאל, די בהיכלא תליתאה.
וכדין אמר ליה, (איוב לב) פדעוהו מרדת שחת.
בגין דכד בר נש קאים בבי מרעיה, ואתפס
בתפיסו דמלפא, פדין אתדן בר נש. וכל זכו
וכל חובה דעבד בהאי עלמא, פלא עאל בהאי
היכלא לאתדנא.

וכד אתדן לטב, בהאי פתחא נפק דיניה לטב,
לימינא דהאי ממנא דהריאל, דקיימא
ביה, ואודעין דיניה לטב, עד דאשתזיב.
ונחתא ההוא דינא, בכל אינון ממנן, דרגין
דאשתמודעו לטב לתתא, פלהו דרגין על